

ת"פ 14806/01-18 - ג' ו' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 14806-01-18

בפני כבוד השופט עמית פרייז

מבקש/נאשם	ג' ו' ע"י עו"ד ליעד ידן- סנגוריה ציבורית
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות נתניה

החלטה

לפניי בקשה לזיכוי הנאשם בטענה לקיומה של הגנת זוטי דברים.

על פי עובדות כתב האישום, לאחר סיום דיון בעניינם של הנאשם ובת זוגו בעת האירוע (להלן-המתלוננת) בבית הדין הרבני, יצאו מהמקום המתלוננת ועורך דינה. באותן הנסיבות החל הנאשם להתלהם, לצעוק ולהקניט את עורך הדין. בתגובה החלה המתלוננת לתעד את הנאשם בטלפון הסלולרי שהחזיקה בידה. או אז תקף הנאשם את המתלוננת בכך שנתן מכה בידה וכתוצאה מכך העיף לה את הטלפון ארצה.

ב"כ הנאשם טוען כי העבירה המיוחסת לנאשם מקימה הגנה של זוטי דברים, ולפיכך יש לזכות הנאשם.

סעיף 34 יז לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך."

מסעיף זה עולה כי על מנת שמעשה עבירה ייחשב בגדר זוטי דברים, יש להביא בחשבון את טיב המעשה, נסיבות המעשה, תוצאות המעשה והאינטרס הציבורי. מבין ארבעה שיקולים אלה, זה שהינו בעל המשקל הרב יותר הוא האינטרס הציבורי (ע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ להלן: עניין אריאל). בפסיקה נקבע כי ניתן לתת משקל גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו עניין אריאל), ולהתנהגותו של המתלון (ע"פ 2125/94 בן ארי נ' מדינת ישראל).

נבחן שיקולים אלה בעניינו.

באשר ל**אינטרס הציבורי**, הרי שמדובר במעשים שהינם בגדר תופעת האלימות במשפחה, אשר למרבה הצער הינה נפוצה למדי, כאשר לא אחת אף מדובר במקרים קשים לגילוי. לענין עבירות אלימות שכאלה המחוקק קבע ענישה מוגברת לעומת עבירות אלימות אחרות, וכך למשל בעניינו עת בעוד עבירת התקיפה הרגילה מאפשרת ענישה מירבית של שנתיים מאסר, הרי כאשר התקיפה הינה כלפי בן זוג, הענישה המירבית הינה ארבע שנות מאסר, משמע, עבירת פשע לעומת עבירת עוון.

הנה כי כן, קיים אינטרס ציבורי מוגבר במיצוי הדין בעבירות אלימות משפחה, לעומת עבירות אלימות על רקע אחר. יחד עם זאת, ניתן למצוא פסקי דין בהם התקבלה טענה להגנת זוטי דברים גם בענין עבירות אלימות במשפחה, למשל בפסיקה אליה הפנה הסניגור המלומד בטיעונו.

באשר ל**טיבו של המעשה**, הנאשם מואשם בכך שהכה בידה של המתלוננת. לא מדובר במכה אגב שימוש בחפץ כלשהו, ונראה שהמכה לא היתה בעוצמה גבוהה. משכך, נראה שמדובר במעשה תקיפה קל יחסית. עם זאת, ניתן להעלות על הדעת מעשי תקיפה קלים יותר, למשל יריקה או אף דחיפה. ודוק, הן מעשה תקיפה באופן המיוחס לנאשם, והן מעשי תקיפה קלים יותר כדוגמת אלה שפורטו, הביאו פעמים רבות להרשעת מבצעה בעבירת תקיפה, בוודאי תקיפת בן זוג.

באשר ל**תוצאות המעשה**, לא נטען כי נגרם נזק פיזי למתלוננת או נזק כלשהו לטלפון המדובר.

באשר ל**נסיבות המעשה**, הרי שנטען כי הנאשם לא התכוון לפגוע במתלוננת דווקא אלא שהתכוון להפסיק את תיעודו על ידה באמצעות הטלפון. אף אם אניח, ללא שמיעת ראיות, שכך היו פני הדברים, הרי שניתן להעלות על הדעת דרך פחות אלימה להפסיק את התיעוד, כמו אחיזת הטלפון. אולם גם לדרך פעולה שכזו לא היה כל מקום, שכן הנאשם לא פעל להפסיק פעולה לא לגיטימית של המתלוננת, שכן זו פעלה לתעדו נוכח התנהלותו כלפי עורך דינה שהיתה על גבול האלימות. משמע, כל שהדברים אמורים בהתנהגות המתלוננת, לא מדובר בפעולה מתגרה מצדה, שהנאשם חטא רק באופן בחירת הדרך להפסיקה. מדובר בפעולה שנדרשה נוכח התנהגות הנאשם בעצמו, ולא היה כל מקום שהנאשם יפעל להפסיקה, תהא אשר תהא הדרך לכך.

נסיבה נוספת הינה שהאירוע התרחש לאחר שהסתיים דיון בעניינם של הנאשם והמתלוננת בבית הדין הרבני. מהאמור בבקשה עולה כי מדובר היה בדיון סוער בו המתלוננת הייתה מיוצגת והנאשם לא היה מיוצג. נטען כי הנאשם היה מצוי בסערת רגשות בעת האירוע, שהובילה להתנהגותו, תחילה כלפי עורך הדין ובהמשך כלפי המתלוננת. אולם טיבם של דיונים בהליכי גירושין שיהיו סוערים, ועל בית המשפט להעביר מסר ברור לפיו דווקא משום כך על המתדיינים בהם להקפיד לווסת את רגשותיהם, לבל יגלשו הדברים למעשי אלימות קלים כחמורים. קבלת עמדה עקרונית לפיה טיבם של דיונים אלה מהווה נסיבת מעשה שמאפשרת הגנת זוטי דברים, תביא להעברת מסר הפוך.

באיוון בין כל השיקולים שנפרשו לעיל, וגם לאחר שהבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפירט בא

כוחו, סברתי כי זהו אינו המקרה החריג שבו יש מקום לקבל טענת זוטי דברים.

על כן, הבקשה נדחית, ובדיון הקרוב הנאשם ישיב לכתב האישום.

המזכירות תעביר את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ח טבת התשע"ט, 16 דצמבר 2018, בלשכה.